

Fővárosi Ítéltábla

A határozat száma: 17.Pf.20.115/2025/6.

A felperes:

felperes (felperes címe.)

A felperes képviselője:

Dr. Gerencsér András Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe1, ügyintéző: dr. Gerencsér András ügyvéd)

Az alperes:

alperes (ingatlan1)

Az alperes képviselője:

Dr. Czipri Zoltán Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Czipri Zoltán ügyvéd)

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 22.P.20.495/2024/15.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 500.000 (ötszázezer)forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy a jelen ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül fizessen meg az államnak 2.500.000 (kétmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes és az alperes (a továbbiakban: peres felek) 2019. július 6-án kötöttek házasságot, életközösségük 2016. júliusa és 2021. június 8. napja között állt fenn.

[2] Házasságukat az Érdi Járásbíróság 11.P.21.073/2022/7. számú, 2023. január 12-én jogerős ítéletével felbontotta.

[3] A peres felek 2023. július 26-án ügyvéd által ellenjegyzett házastársi közös vagyont megosztó szerződést (a továbbiakban: perbeli szerződés) kötöttek.

[4] Ebben rögzítették, hogy a szerződésben feltüntetett valamennyi ingatlan, ingóság és teher a felek házastársi közös vagyonát képezik (7. pont).

[5] A házastársi közös vagyonukban tartozó ingóságokat természetben megosztották akként, hogy azok 2.770.000 forint értékben kerültek az alperes és 2.100.000 forint értékben a felperes tulajdonába (4. pont).

[6] A házastársi vagyontársaságba tartozó ingatlanokat akként osztották meg, hogy az alperes kizárólagos tulajdonába kerül az település belterület 1. helyrajzi számú, természetben ingatlan1 szám alatti, 606 négyzetméter alapterületű, lakóház, udvar megnevezésű ingatlan (a továbbiakban: ingatlan1), ami az ingatlan-nyilvántartás szerint 7/10 részben az alperes, 3/10-ed részben a felperes tulajdona, és amit a bank1 javára 39.000.000 forint kölcsönösszeg erejéig jelzálog, továbbá a felperes tulajdoni hányadát a NAV Nyugat-Dunántúli Bünyügyi Igazgatósága (a továbbiakban: NAV) javára 4.184.968.000 forint erejéig zár alá vétel terhelt. A felperes 21/64 arányú tulajdonát képező helyrajzi szám1 helyrajzi számú, természetben ingatlan2 szám alatti 21 négyzetméter alapterületű, lakás megnevezésű ingatlan (a továbbiakban: ingatlan2), és a 90/200 arányú tulajdonát képező helyrajzi szám2 helyrajzi számú, természetben ingatlan3 szám alatti ingatlan (a továbbiakban: ingatlan3) a házastársi közös vagyon megosztását követően is a felperest illeti. A bank1 javára fennálló – az ingatlan1t terhelő – jelzálogjoggal biztosított kölcsönszerződést a felperes törleszti mindaddig, amíg az alperes tulajdonjoga bejegyzésre nem kerül az ingatlan-nyilvántartásba az ingatlan1 felperest illető 3/10 arányú tulajdoni hányada vonatkozásában; ezt követően az alperes köteles a törlesztésre (8. pont).

[7] A felperes kötelezettséget vállalt arra, hogy a Kft.1 ügyvezetőjeként eljárva – melynek az életközösség megszűnésekor egyedüli tagja volt – 2023. szeptember 30-ig értékesíti az ingatlan-nyilvántartás szerint 1/1 tulajdonát képező település belterület 4. helyrajzi számú, természetben a ingatlan4 szám (a továbbiakban: ingatlan4) alatti ingatlant. A legalacsonyabb eladási árat 70.000.000 forintba határozták meg. Kikötötték, hogy értékesítés esetén a vevő a teljes vételárból 50.000.000 forintot a perbeli szerződést szerkesztő ügyvédhez, ügyvédi letétbe köteles megfizetni. A vételár ezen részét a felperes, mint letevő külön letéti szerződés keretében az okírat szerkesztő ügyvédnél letétbe helyezi azzal, hogy a letéti szerződésben az alperes jogosultként fog szerepelni. A letét összegéből az alperes rendelkezése alapján a letéteményes ügyvéd köteles átutalni az ingatlan1 tehermentesítése érdekében a NAV által meghatározott összeget a NAV-nak, a babaváró hitel törlesztése

érdekében az bank2-nek az általa kiállított – a végtörlesztés összegét és határidejét tartalmazó – okiratban meghatározott összeget, továbbá 5.000.000 forintot az alperesnek és az esetlegesen fennmaradó összeget a felperesnek. Ha 2023. szeptember 30-ig a ingatlan4t nem értékesítik, a felperes napi 15.000 forint összegű kötbér fizetésére köteles. Megállapodtak abban is, hogy ha 2023. december 1-ig sem sikerül értékesíteni a ingatlan4t, akkor „az ingatlanban fennálló házastársi közös tulajdonra tekintettel” intézkednek aziránt, hogy a ingatlan4 1/2 arányú tulajdoni hányada az alperes javára bejegyzésre kerüljön az ingatlan-nyilvántartásba. A felperes kötelezettséget vállalt arra, hogy az alperes tulajdonjogának bejegyzéséhez szükséges minden intézkedést megtesz és minden okiratot aláír (11. pont).

[8] Meghatározták a házastársi közös vagyon megosztását követően a feleket illető vagyonrészek értékét. A felperesnek 68.000.000 forint értékű ingatlan, 107.600.000 forint értékű gazdasági társaság, 2.100.000 forint értékű ingóság, 8.650.000 forint teher, összesen 169.050.000 forint, míg az alperesnek 150.000.000 forint értékű ingatlan, 2.770.000 forint értékű ingóság és 28.000.000 forint teher, összesen 124.770.000 forint jut (14. pont).

[9] A perbeli szerződés megkötésével egyidejűleg az alperes és a Kft.1 elővásárlási jogot alapítottak a ingatlan4ra az alperes javára.

[10] A felperes a perbeli szerződés 11. pontjában foglaltaknak nem tett eleget, a ingatlan4t a Kft.1 nem értékesítette. A babváró hitelt és a bank1 javára fennálló – az ingatlan1t terhelő – jelzálogjoggal biztosított kölcsönszerződést 2023 szeptemberétől a felperes törleszti. A Kft.1 egyedüli tagja és ügyvezetője 2023. december 1-től személy1 lett.

[11] A perbeli szerződés megkötésekor a felperes az ügyvezetője, a Kft.1 pedig egyedüli tagja volt a Kft.2-nek, amit a peres felek a perbeli szerződésben akként jelöltek meg, hogy a kft. 26.000.000 forintos üzletrésének 1/1 arányú tulajdonosa a felperes.

[12] A felperes kereseteiben kérte annak megállapítását, hogy a felek között 2023. július 26-án létrejött házastársi közös vagyont megosztó szerződés elsődlegesen annak jogszabályba ütközése, másodlagosan annak jóerkölcsebe ütközése folytán semmis. Kérte továbbá perköltsége megfizetésére kötelezni az alperest, a jogi képviselőtét ellátó ügyvéd munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 3. § (2) bekezdésére utalással számította fel.

[13] Kérelmeit a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:37. §-ára, 4:53. § c) pontjára, 4:58. §-ára, 4:60. § (1) és (2) bekezdésére, 6:88. §-ára, 6:95 §-ára, 6:96. §-ára, 6:108. §-ára, valamint 6:114. §-ára alapította.

[14] Elsődleges kereseti kérelmét azzal indokolta, hogy a Kft.1 és a Kft.2 üzletrésze nem tartozott a házastársi közös vagyonukba, mert a Kft.1 üzletrésze a különvagyon, azt az életközösség kezdetét megelőzően – 2008-ban – alapította, míg a Kft.2 üzletrésze a Kft.1 tulajdonában állt. Ebből adódóan nem volt joga rendelkezni a ingatlan4ről és a Kft.2 üzletrészeről. A ingatlan4 elidegenítéséhez a tulajdonos kft. nem járult hozzá, mint magánszemély nem jogosult rendelkezni a gazdasági társaság tulajdona felett. A perbeli szerződés 11. pontja ellentétes a jogszabályokkal, ilyen jellegű kötelezettséget nem vállalhatott volna. A ingatlan4 sosem képezte a tulajdonukat, az arról történő rendelkezés nem lehetséges, ezért az a Ptk. 4:37. § (4) bekezdésére figyelemmel a 4:38. § (1) bekezdés a) pontjába ütközik.

[15] Másodlagos kérelmét arra alapította, hogy az alperes az instabil mentális állapotát kihasználva jóval nagyobb arányban részesült a házastársi közös vagyonból, ezért a szerződés jóerkölcsebe ütközik. Előadta, hogy 2021. június 8-án költségvetési csalás gyanúja miatt letartóztatták 6 hónapra. A büntetőeljárás ténye, a letartóztatás elrendelése, a közöttük

folyamatban volt házassági bontóper, továbbá a kislányával való korlátozott kapcsolattartás hatására lelkiállapota, idegrendszere nagymértékben meggyengült, pszichiátriai ellátásra volt szüksége.

[16] A perbeli szerződés 14. pontja a tulajdonában utalja összesen 107.600.000 forint értékben a gazdasági társaságokat, azonban ezek nem tartoztak a házastársi közös vagyonukba, ezért a szerződés két olyan vagyonelemmel számol, amely nem képezhetette volna a szerződés részét.

[17] A tulajdonába utalt ingatlanok valós fogalmi értéke nem felel meg perbeli szerződés 1. pontjában meghatározott értéknek. A ingatlan² 21/64 arányú tulajdoni illetőségének forgalmi értéke 20-23.000.000 forint, míg a ingatlan³ 90/200 tulajdoni hányadának forgalmi értéke 32.000.000 forint. Ezen értékekkel számolva a közös vagyon megosztását követően felperes tulajdonába kerülő ingatlanok csupán 36,6%-át teszik ki a házastársi közös vagyonba tartozó valamennyi ingatlan összesített fogalmi értékének. Az alperes tulajdonába utalt – 150.000.000 forintra becsült forgalmi értékű – ingatlan¹ ezen vagyontömegnek a 63,4%. Mindezek alapján alperes jóval nagyobb vagyontömeghez jutott, ezért a szerződés jóerkölcsbe ütközik.

[18] Állításai bizonyítására okiratokat csatolt.

[19] Kifogásolta az alperesi képviselő eljárását a perben, mert ő azonos azzal a jogi képviselővel, aki őt védőként képviselte a büntető eljárás során. Emiatt vele szemben az Ügyvédi Kamara előtt eljárást is indított.

[20] Az alperes elsődlegesen a felperes valamennyi kereseti kérelmének elutasítását, másodlagosan a szerződés részbeni érvénytelenségének megállapítását és a szerződés további rendelkezéseinek hatályában fenntartását kérte. Kérte továbbá perkölsége megfizetésére kötelezni az alperest, a jogi képviseletét ellátó ügyvéd munkadíját az Ükr. 3. § (2) bekezdése alapján számította fel azzal, hogy jogi képviselője áfa fizetésére köteles.

[21] Vitatta, hogy a felperes zavart mentális állapotát kihasználva kötötték meg a perbeli szerződést. Előadta, hogy közöttük 2022 januárjától kezdődően személyes, 2022 augusztusától pedig jogi képviselők közreműködésével részletes egyeztetés zajlott, a szerződést több mint egy év egyeztetés után írták alá. A felperes az egyeztetésekben aktívan részt vett, jogi képviselőjével folyamatosan konzultált, igényeit kifejezte. Mindketten saját jogi képviselőt bíztak meg, a perbeli szerződést mindkét ügyvéd jelenlétében, a felperesi ügyvéd irodájában véglegesítették és azt mindkét ügyvéd ellenjegyezte. Azt nem vitatta, hogy a felperes járt pszichológushoz 2021. december közepétől, azonban ez jóval a szerződéskötést megelőzően történt, a szerződéskötéskor a felperesnél nem állt fenn olyan mentális instabilitás, amely a szerződéskötési képességét érintette volna.

[22] A perbeli szerződés mind alaki, mind tartalmi szempontból érvényes figyelemmel arra, hogy a házastársi vagyontömeget megszüntető szerződésben a felek az egyes különvagyonba tartozó vagyontárgyak közös vagyonba tartozásáról, illetve a közös vagyon körébe tartozó vagyontárgyak különvagyonhoz rendelkezéséről szabadon rendelkezhetnek. Szerződéses nyilatkozatával a felperes a kizárólagos tulajdonában lévő Kft.1-t és annak tulajdonában álló Kft.2-t, valamint ezen gazdasági társaságok tulajdonában álló vagyontárgyakat házastársi közös vagyonként jelölte meg vele egyetértésben.

[23] A gazdasági társaságok közös vagyonba utalására azért került sor, mivel a házassági életközösségük alatt rendszeresen költöttek a közös vagyonukból a ingatlan⁴ra, annak vételárát is részben a közös vagyonból fizették meg. Ő maga pedig jelentős mértékben hozzájárult a gazdasági társaságok tevékenységéhez, eredményéhez, különösen a felperes letartóztatásának időszakában.

[24] Vitatta a ingatlan² és a ingatlan³ forgalmi értékére vonatkozó felperesi tényállítást.

[25] Okirati bizonyítékok rendelkezésre bocsátása mellett tanúbizonyítási indítványában tanúként kérte meghallgatni a perbeli szerződést ellenjegyző ügyvédek a szerződéskötés előzményeire, a felek ügyletkötési képességére és a szerződéskötés folyamatára, továbbá a Kft.1 üzletrészének értékesítésével összefüggésben személy¹et a kft. jelenlegi ügyvezetőjét.

[26] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.270.000 forint perköltséget, továbbá az államnak 1.500.000 forint eljárási illetéket.

[27] Indokolásában ismertette a Ptk. 6:88. § (1) és (3) bekezdését, 6:95. § rendelkezését.

[28] Kiemelte, hogy az anyagi pervezetése körében [Pp. 237. § (4) bekezdés] intézett kérdésre a felperes a tilos szerződés miatti semmisségre irányuló keresetét arra alapozta, hogy a perbeli szerződés a Ptk. 4:38. § (1) bekezdés a) pontjába, a házastárs különvagyonába tartozó vagyonelemeket meghatározó szabályba ütközik.

[29] Megítélése szerint a Ptk. ezen szabálya diszpozitív jellegű, az attól való eltérés nem tilalmazott, így a felek olyan tatalmú szerződéses rendelkezése, amely a Ptk. 4:38. § (1) bekezdés a) pontjától eltérően határozza meg, hogy mely vagyonelemek tartoznak a felek közös, illetve különvagyonába nem sérti a felhívott jogszabályt, ezért a semmisség jogkövetkezménye sem fűződik a felek olyan tartalmú szerződéses rendelkezéséhez, amely egy különvagyonni vagyonelemet a házastársi közös vagyonukba utal, az nem értékelhető a Ptk. 6:95. §-át kimerítően jogszabályba ütközőnek és emiatt semmissé nyilváníthatónak. Erre figyelemmel, amennyiben a Kft.1 és a Kft.2 üzletrésze nem tartozik a peres felek házastársi közös vagyonába, akkor sem állapítható meg a perbeli szerződés semmissége.

[30] A felperes látszólagos tárgyi halmazatban előterjesztett másodlagos kereseti kérelmét az elsőfokú bíróság azért nem találta alaposnak, mert a felperes szerződéskötéskori instabil lelkiállapota nem szolgálhat alapul a szerződés jóerkölcsbe ütközés miatti semmisségének megállapításához. Ez a semmisségi ok ugyanis a szerződési akarat és nem a célzott joghatás fogyatékosságát feltételezi. A jóerkölcsbe ütközés szubszidiárius jellegére tekintettel a felperes nem hivatkozhat alappal arra, hogy az alperes vette rá a szerződés aláírására kihasználva a meggyengült lelkiállapotát, amit egyébként a felperes nem is bizonyított.

[31] A perbeli szerződésben meghatározott, felekre jutó vagyon értékében mutatkozó aránytalanság továbbá nem a társadalmi közerkölcs körében értékelendő kérdés, hanem a feltűnő értékaránytalanság miatti érvénytelenségi oknak feleltethető meg [Ptk. 6:98. § (1) bekezdés] és a szerződés megtámadására adhat lehetőséget. A hivatkozott értékaránytalanság a jogszabályban külön nevesített érvénytelenségi ok, ezért nem volt lehetősége arra, hogy ezen megtámadási okot hivatalból észlelve a felperes által megjelölttől eltérő anyagi jogi jogalapon bírálja el a keresetet [Pp. 342. § (3) bekezdés].

[32] Megjegyezte az elsőfokú bíróság azt is, hogy nem vitatottan a perbeli szerződés szerint a közös vagyonba tartozó vagyonelemek megosztásának aránya ugyan nem egyenlő, de nem tekinthető olyan kirívóan aránytalannak, amely a társadalmi normákkal szembehelyezkedik.

[33] Az elsőfokú bíróság a szerződéskötés során eljáró ügyvédek meghallgatására irányuló tanúbizonyítást mellőzte, mert egyrészt a felperes által nem vitatott tényekre vonatkozott, másrészt olyan tényekre, melyek okirattal bizonyíthatók voltak. A perben továbbá a felperes és nem az alperes érdeke volt az érvénytelenség szempontjából releváns tények bizonyítása [Pp. 265. § (1) bekezdés és 276. § (5) bekezdés]. személyi tanúkénti meghallgatását azért mellőzte a Pp. 276. § (5) bekezdése alapján, mert a jogvita elbírálása szempontjából irreleváns

tényekre vonatkozott.

[34] A perköltség viseléséről az alperes pernyertességére figyelemmel határozott a Pp. 82. § (1)-(3) bekezdése, 83. § (1) bekezdése alapján. A felperes által fizetendő ügyvédi munkadíj összegét az Ükr. 3. § (2) bekezdés c) pontja és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg a (6) bekezdés alapján mérsékelt összegben, mert megítélése szerint 1.000.000 forint + áfa állt arányban a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységgel. Figyelembe vette a perfelvételi tárgyalás rövid és az érdemi tárgyalás igen rövid időtartamát, valamint, hogy széleskörű bizonyítási eljárás lefolytatására – az okirati bizonyításon túl – nem volt szükség, lényegét tekintve jogkérdésben kellett döntenie, továbbá az alperesi jogi képviselőnek csupán két beadvány, az írásbeli ellenkérelem és viszontválasz elkészítésére és benyújtására korlátozódott a tárgyaláson kívüli tevékenysége.

[35] A kereseti illeték megfizetésére a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest.

[36] Az ítélet ellen a felperes fellebbezett.

[37] Elsődleges kérelme szerint az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[38] Amennyiben elsődleges fellebbezési kérelmének a másodfokú bíróság nem ad helyt, úgy az elsőfokú ítélet megváltoztatását az elsődleges kereseti kérelme szerint kérte. Kérte továbbá az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó részének megváltoztatását akként, hogy az alperesnek fizetendő ügyvédi munkadíj összegét a másodfokú bíróság mérsékelje elsődlegesen 50.000, másodlagosan 200.000 forintra.

[39] A hatályon kívül helyezés iránti kérelmét arra alapította, hogy az alperes jogi képviselete nem volt szabályszerű. Az alperesi jogi képviselő a védője volt korábban egy büntetőeljárásban, aki többek között az alperessel való élettársi kapcsolatuk kialakulása okán mondta fel a védelmét a büntetőeljárásban. Amíg előzetes letartóztatásban volt, addig a felesége, a jelen per alperese és a védője kapcsolatot létesített egymással, 2021 ősze óta élettársak. Ez a kapcsolat erkölcsi és összeférhetlenségi kérdést vet fel, az alperesi képviselővel szemben fegyelmi eljárást is kezdeményezett. Álláspontja szerint az eljáró ügyvéd megsértette az Ügyvédi Hivatás Etikai Szabályairól és Elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat 3.2.1.-3.2.3. pontjaiban foglaltakat, továbbá az Ügyvédi tevékenységről szóló 2017. LXXVIII. törvényben foglaltakat azzal, hogy a meghatalmazást jelen perre elfogadta. Hivatkozott az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ügyvédi tv.) 20. § (1) és (4) bekezdésére is. Álláspontja szerint az, hogy az első fokon eljáró bíróság engedélyezte az alperesi jogi képviselő perbeni, az összeférhetlenségi szabályokba is ütköző eljárását olyan eljárásjogi hibát eredményezett, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolja.

[40] Másodlagos, eshetőlegesen előterjesztett kérelme szerint a perbeli szerződés tilos szerződés, így semmis. A perbeli szerződés 2. pontjában megnevezett gazdasági társaságok közül a Kft.1 üzletrésze a különvagyonát képezi, a Kft.2 pedig soha nem állt a tulajdonában. Ebből következően sem a gazdasági társaságok vagy a gazdasági társaságok tulajdonában álló ingatlanok nem képezhetik a felek házastársi vagyonközösségét megszüntető szerződésnek a tárgyát.

[41] A szerződés 11. pontjában foglaltak továbbá a felek közötti vagyonmegosztást egy teljes mértékben bizonytalan jövőbeli eseménytől teszik függővé, ami már önmagában jogszabályellenes, és ezen felül deklarálja, hogy ha és amennyiben a feltétel (azaz a nyaraló eladása) nem következik be, abban az esetben az alperes egy olyan ingatlanhoz jut hozzá, amely harmadik személy (jogi személy) tulajdonát képezi. Amennyiben a Kft.1 tulajdonában álló ingatlant magánszemélyként értékesítené, annak súlyos jogi következményei lennének, nevezetesen megvalósítaná Btk. 372. § (1) bekezdésében foglalt sikkasztás büntetést, továbbá az arról történő rendelkezés nem lehetséges, annak megvalósulása a Ptk. 4:37. § (4) bekezdésébe ütközik. A szerződési szabadság elvét figyelembe véve sem volt joga rendelkezni a Kft.1 kizárólagos tulajdonában álló ingatlanról, illetőleg a Kft.2 üzletrészéről.

[42] A perköltség mérséklésére irányuló fellebbezési kérelmét azzal indokolta, hogy az 1.000.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíj a szokásos bírói gyakorlatra, valamint a jogi képviselő által kifejtett munkára figyelemmel is rendkívül eltúlzott. Az alperes csak és kizárólag egy ellenkérelmet nyújtott be és képviselője egyetlen 1 óra 27 perc hosszúságú perfelvételi tárgyaláson vett részt.

[43] Kérte, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezési eljárással felmerült 4.062.00 forint + áfa ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezze az alperest az Ükr. 3. § (2) bekezdése alapján.

[44] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kérte továbbá, hogy a másodfokú bíróság a felperesi jogi képviselő által előterjesztett perköltségigényt jelentős mértékben mérsékelje, annak rendkívül eltúlzott és megalapozatlan voltára tekintettel.

[45] Kérte, hogy a másodfokú bíróság a felperest a per valamennyi költségének megfizetésére kötelezze, munkadíját a felperesi képviselő által előterjesztett perköltségigénnyel egyezően kérte megállapítani a Pp. 83 § (1) bekezdése és a 17/2024 (XII.09.) IM rendelet 3.§ (1) bekezdés a) pontja alapján.

[46] Az elsőfokú eljárásban előadott érvelését fenntartotta. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben elsősorban azt hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság az ügy tárgyalásán tájékoztatta a felperest, hogy a jogi képviselet elvállalása nem képezi az eljárás tárgyát, valamint a Pp.-nek nincsen olyan rendelkezése, mely képviselőkénti eljárását bármely módon gátolná. Arról is tájékoztatta a felperest, hogy az Ügyvédi Kamara előtti eljárás a jelen eljárástól független. Előadta továbbá, hogy felperes által indított fegyelmi eljárást a Budapesti Ügyvédi Kamara megszüntette, csatolta a határozatot.

[47] Álláspontja szerint a felperes másodlagos fellebbezési kérelméhez az elsőfokú eljárás során is előadott érvelését ismételte meg, ezért ellenkérelmét továbbra is fenntartotta. Azt hangsúlyozta, hogy amennyiben a felperes nem rendelkezett felhatalmazással a társaságtól a szerződéses nyilatkozat megtételéhez, úgy az alperest megtévesztve járt el a szerződés megkötésekor. Ez esetben a felperesi iratban foglalt Btk. szerinti cselekménynek legalább a kísérleti alakzata megvalósult. Álláspontja szerint azonban a felperes szerződéses

nyilatkozatát a szerződéshez csatolt elővásárlási jogot eredményező, a Kft.1 által aláírt szerződés megerősíti, amit a felperes cégszerűen aláírt, az joghatályos.

[48] A perköltséget érintő fellebbezési kérelem álláspontja szerint azért megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság a jogszabályra utalással felszámított perköltségét már jelentősen mérsékelte, annak további csökkentése nem indokolt. A felperes által igényel összegre való leszállítás pedig a felperes rosszhiszeműségét, további károkozási szándékát, reális értékrendjének teljes hiányát, továbbá a jogi szakma iránti minimális tiszteletének teljes hiányát tükrözi.

[49] A felperes által a másodfokú eljárásban előterjesztett perköltségigény – figyelemmel arra, hogy lényegében az elsőfokú eljárásban előadottakat ismételte meg – jelentős mértékben eltúlzott és nem áll arányban a kifejtett ügyvédi tevékenységgel.

[50] A felek a fellebbezésre és a fellebbezési ellenkérelemre előterjesztett észrevételeikben a már kifejtett álláspontjukat fenntartották.

[51] A fellebbezés nem alapos.

[52] A felperes elsődleges fellebbezési kérelmére tekintettel a másodfokú bíróság elsősorban azt vizsgálta az alperesi jogi képviselő részvétele a peres eljárásban sértette-e a polgári peres eljárás szabályait. A Pp. 381. §-a szerint ugyanis az ítélet hatályon kívül helyezésére akkor kerülhet sor, ha szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése, mert az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése az ügy érdemi eldöntésére kihatott, és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges, vagy nem észszerű.

[53] Az alperesi képviselő a Pp 67. §-a szerinti szabályos meghatalmazással rendelkezett az alperestől, személye a Pp. 65. § a) pontjában foglaltaknak megfelelt, vele szemben a Pp. 66. § szerinti egyik kizáró ok sem állt fenn.

[54] A felperes az alperes ideiglenes intézkedés iránti kérelmében foglaltakkal összefüggésben előterjesztett iratában (9. sorszám) megjegyezte, hogy az alperes jogi képviselője korábban a büntető eljárásban a védője volt, ez idő alatt alakított ki kapcsolatot az alperessel, ezért mondta fel vele a megbízási szerződését, 2021. óta élettársak. Ez a tény erkölcsi és összeférhetlenségi kérdést vet fel, ezért az alperes perbeli képviselőjére a meghatalmazást nem fogadhatta volna el. Vele szemben az Ügyvédi Kamaránál eljárást kezdeményezett.

[55] A 2024. október 10-én tartott tárgyaláson a felperes ismét kifogásolta az alperesi képviselő részvételét a perben. Arra hivatkozott, hogy titoktartási kötelezettsége áll fenn, mert arról, amiről védőként szerzett tudomást nem nyilatkozhat, ezen kötelezettsége alól a bíróság

sem adhat felmentést. Amennyiben az Ügyvédi Kamara fegyelmi vétséget állapít meg, úgy a jelen perben tett képviselői nyilatkozatok megkérdőjelezhetők (14. sorszámu jegyzőkönyv 3. oldal).

[56] Az alperesi képviselő azt adta elő, hogy a felperest körülbelül három éve képviselte nagyjából 3 hónapig egy büntetőeljárásban. Ennek az eljárásnak a jelen eljáráshoz nincs köze, semmilyen titoksértést nem követett el a sérelmére. A jelen eljárás nem tartozik abba a körbe, amiben tilalmazott az Etikai Kódex szerint a korábbi ügyféllel szembeni eljárás.

[57] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperesi képviselő perben való részvételére vonatkozó felperesi észrevételekre nem tért ki, erre vonatkozó okfejtését a tárgyalási jegyzőkönyvbe nem rögzítette, a felek a jegyzőkönyv kijavítását, kiegészítését nem kérték.

[58] Az Alkotmánybíróság 3/2021. (I. 7.) számú határozata értelmében a bírósági eljárásban benyújtott ügyvédi meghatalmazás formai és tartalmi vizsgálata az eljáró bíróság hivatalból ellátandó kötelezettsége (Kúria Kfv.35.040/2021/3.).

[59] Az Alkotmánybíróság határozata [83] bekezdésében arra is kitért, ha az ügyvállalási korlát fennállása a szükséges bizonyítás lefolytatását követően beigazolódik, a bíróság oly módon tudja biztosítani a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog érvényesülését, ha megfelelő határidő biztosításával hiánypótlásra hívja fel az ügyvállalási korláttal érintett ügyvéd által képviselt felet, hogy gondoskodjon új jogi képviselő meghatalmazásáról, vagy amennyiben a jogi képviselet nem kötelező, a továbbiakban járjon el személyesen, illetőleg az eddig, a kizárt jogi képviselő által megtett perbeli cselekmények vonatkozásában is nyilatkozzon arról, hogy azokat magáénak ismeri-e el, ellenkező esetben ezen perbeli cselekmények megismétlése szükséges.

[60] A másodfokú bíróság a perbeli esetben azt tartja kiemelendőnek, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban nem adta elő jogszabályi hivatkozással azt, hogy az alperesi képviselő eljárása mely ügyvállalási korlátba ütközik. Nem jelölte meg, hogy az alperesi képviselő milyen – a jelen perre tartozó – tényekről szerzett tudomást, amelyek a titoktartási kötelezettség alá tartoznának. Az elsőfokú bíróság ezért nem is volt abban a helyzetben, hogy a felperes e körben előadott észrevételeit vizsgálja.

[61] A felperes továbbá az alperesi képviselő eljárását az Ügyvédi Kamara előtt folyó eljárás eredményétől függően tette kérdésessé, azonban olyan indítványt, hogy a bíróság a Kamara határozatát szerezze be nem is tett.

[62] A felperes a fellebbezésében az Ügyvédi törvény 20. § (1) és (4) bekezdését jelölte meg, melyekbe az alperesi képviselő képviseleti jogosultsága ütközik, ez azonban a Pp. 373. (2) bekezdése alapján a fellebbezési eljárásban nem is vizsgálható.

[63] Az elsőfokú bíróság ezért eljárási szabálysértés nélkül mellőzte az alperesi képviselő képviseleti jogosultságának vizsgálatát a felperesi észrevételek alapján.

[64] Ezen túlmenően a képviseleti jogosultság vizsgálata a másodfokú eljárás során is pótolható, önmagában a vizsgálat hiánya miatt nem szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése, így az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése sem.

[65] Az elsőfokú bíróság ítéletének anyagi jogi felülbírálatát a másodfokú bíróság a Pp. 370. § (1) bekezdése szerinti korlátok között végezhet, ezért kizárólag a felperes elsődleges kereseti kérelmében megjelöltekkel összefüggő elsőfokú bírósági döntést és annak indokait.

[66] E körben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével és kifejtett indokaival is egyetértett, azokat nem ismétli meg.

[67] Azt hangsúlyozza, hogy a felperes – az elsőfokú bíróság anyagi pervezetésére is figyelemmel – nem jelölt meg olyan kógens rendelkezést, amit a perbeli szerződés megsértett. Az általa kizárólag hivatkozott Ptk. 4:38. § (1) bekezdés a) pontja egyértelműen diszpozitív rendelkezés, az attól való eltérést jogszabály nem zárja ki. A Ptk. 6:95. §-a szerint azonban csak az a szerződés semmis, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek, kivéve, ha ahhoz a jogszabály más jogkövetkezményt fűz. Más jogkövetkezmény mellett is semmis a szerződés akkor, ha a jogszabály ezt külön kimondja, vagy ha a jogszabály célja a szerződéssel elérni kívánt joghatás megtiltása. Ebből következően önmagában az a körülmény, hogy házastársi közös vagyónként jelöltek meg a felek a felperes különvagyonához tartozó vagyonelemet nem ütközik a házastársi közös vagyont megosztó szerződésre vonatkozó rendelkezésbe [4:57. § (2) bekezdés].

[68] Nem tilalmazott ugyanis a különvagyon közös vagyonba utalása. A perbeli esetben továbbá a tulajdoni lap tanúsága szerint a ingatlan⁴ ingatlanra a Kft.¹ tulajdonjogát a házastársi életközösség ideje alatt jegyezték be (2020. június 11.), ami alátámasztja az – a felperes által nem vitatott – alperesi érvelést, hogy ezen ingatlan vételárának kifizetése részben a közös vagyonból történt (7. sorszámú ellenkérelem 7. oldal).

[69] Az sem eredményezi továbbá a perbeli szerződés semmisségét, hogy abban a felperes esetleg olyan kötelezettséget vállalt, aminek teljesítésére – bármely okból – nem képes. A házastársak belső jogviszonyában ennek más jogkövetkezményei lehetnek amennyiben azok kógens rendelkezésbe nem ütköznek, ilyenre pedig a felperes az elsőfokú eljárás során nem hivatkozott.

[70] Nem volt alapos a fellebbezés az elsőfokú perköltség leszállítása körében sem.

[71] A Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti. A (2) bekezdés szerint a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, és mindezeket a felszámítással egyidejűleg – szükség szerint – okirattal is igazolni kell. A bíróság által az eljárást befejező határozatban meghatározható költség az annak összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre utalással is felszámítható. Az (5) bekezdés alapján a jogi képviselővel eljáró fél a perköltségét jogszabályban meghatározott költségjegyzék előterjesztése útján is felszámíthatja.

[72] Az alperes a perköltsége megfizetését az Ükr. 3. §-a alapján szabályszerűen számította fel a költségjegyzék becsatolásával. Az ügyvédi munkadíj ennek megfelelő összege 4.424.400 forint. Az elsőfokú bíróság a per során kifejtett ügyvédi tevékenységre figyelemmel ezt az összeget az Ükr. 3. § (6) bekezdése alapján 1.000.000 forintra mérsékelte, ami a rendelet szerinti összeg kevesebb, mint egyharmada.

[73] Arra is figyelemmel, hogy a felperesi képviselő csak a fellebbezési eljárásban a maga részére 4.062.00 forint ügyvédi munkadíjat igényelt az 50.000, illetve 200.000 forintos ügyvédi munkadíj minden kétséget kizáróan alaptalan.

[74] Minderre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[75] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 364. § utaló szabálya folytán alkalmazott Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az alperesnek a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült perköltségét megtéríteni. Ennek összegét a másodfokú bíróság – a fellebbezés benyújtásának időpontjára figyelemmel alkalmazott – Ükr. rendelet 5. és 6. §-a alapján állapította meg 500.000 forintban. Az ügyvédi munkadíj mérséklése során a fellebbezési ellenkérelem és az észrevételek előterjesztéséhez szükséges ügyvédi munkára, az elsőfokú eljárásban alaposnak tekintett perköltségre és arra volt figyelemmel, hogy a másodfokú eljárás során a bíróság tárgyalást nem tartott.

[76] A költségfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett fellebbezési illeték megfizetésére a felperes a Pp. 101. § (1) bekezdés és 102. § (1) bekezdés alapján köteles az államnak.

[77] Tájékoztatja a másodfokú bíróság a felperest, hogy az illeték megfizetése az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 78.§ (4) bekezdése alapján a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság

megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát
[30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pontja]

Budapest, 2025. szeptember 25.

Dr. Kovaliczky Ágota s.k.
a tanács elnöke,
előadó bíró

Dr. Kollár Zoltán s.k.
bíró

Dr. Bleier Judit s.k.
bíró